

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. Č.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2018, č. j. KUZZL-47659/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2020, č. j. 32 A 58/2018 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se v r a c í** přeplatek soudního poplatku ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě **30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6.
- IV. Soud **v y z ý v á** zástupce žalobce, aby ve lhůtě **1 týdne** ode dne doručení tohoto rozsudku sdělil číslo bankovního účtu, na který má být přeplatek soudního poplatku vrácen.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zčásti změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 4. 10. 2017, č. j. MUUH-DSA/19513/2017/PrchJ.

[2] Správními rozhodnutími byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“). Přestupku se měl dopustit tím, že dne 28. 2. 2017 v 15:38 hodin v katastru obce Zlechov na silnici I/50 u bývalé autobusové zastávky ve směru na Brno řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Honda CR-V, reg. zn. X, přičemž mu byla naměřena rychlost jízdy 149 km/h (po zohlednění odchylky 144 km/h), tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o nejméně 54 km/hod. Za spáchání přestupku mu byla uložena pokuta ve výši 7 500 Kč (žalovaným snížena z částky 9 000 Kč) a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců.

[3] Krajský soud žalobní argumentaci nevyhověl. Ohledně námitek, které se promítly do řízení o kasační stížnosti, dospěl k následujícím závěrům.

[4] Námitka podjatosti spočívající v tvrzené finanční motivaci úředníků žalovaného na výsledku řízení (nevyhovění odvolání) byla zcela obecná a byla uplatněna 35 dní poté, co se stěžovatel dozvěděl o tom, který orgán o odvolání rozhodne, přičemž tvrzený důvod podle vlastního vyjádření opřel o obecně známý způsob fungování úřadů (argument o seznámení se s důvodem podjatosti až po přečtení webových stránek www.30kmh.cz je tudíž nepřipadný). Námitka nebyla zasazena do jakýchkoli racionálních a věrohodných souvislostí, byla zjevně nedůvodná, účelová a hraničící se zneužitím práva. Žalovaný tudíž postupoval správně, jestliže na ni reagoval jen v odůvodnění rozhodnutí o odvolání.

[5] Skutkový stav byl zjištěn řádně, jasně a nebyl relevantně zpochybněn. Správní orgány rozptýlily pochybnosti o tvrzeném ovlivnění naměřené rychlosti z důvodu jevu *slip effect*. Stěžovatelem předložené vyjádření Českého metrologického institutu (dále jen „ČMI“), které bylo zpracováno D. K., se týkalo jiné věci a na projednávaný případ nedopadá a provedení dalších navrhovaných důkazů (vyšetřovací pokus, znalecký posudek, listiny ze zahraničních pramenů) bylo nadbytečné. Na základě podkladů správních rozhodnutí [záznam o přestupku, ověřovací list měřicího zařízení, vyjádření ČMI ze dne 9. 8. 2017, které bylo zpracováno Mgr. T. H., příručka měřicího zařízení, certifikát o schválení typu měřidla a odborné vyjádření zástupce společnosti ATS-TELCOM PRAHA a.s. (dále jen „ATS TELCOM“) Ing. J. T. bylo totiž tvrzené ovlivnění měření jednoznačně vyloučeno. K odbornému vyjádření soud uvedl, že by bylo absurdní, aby obhajovalo nesprávné výsledky měření provedené v rozporu s návodem.

[6] Uložená sankce byla řádně odůvodněna a nevybočila ze zákonných mezí. Pokuta byla uložena v polovině zákonné sazby [§ 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu] a zákaz činnosti v dolní polovině sazby [§ 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu]. Správní orgány zohlednily skutečnosti svědčící v neprospěch stěžovatele (vysoké riziko dopravní nehody, skutek byl spáchán konáním na místě veřejně přístupném, přestupkovou minulost), i v jeho prospěch (přestupek byl spáchán z nedbalosti, nedošlo k účinku). Prvostupňový správní orgán sice na jednom místě odůvodnění uvedl, že přestupek spočíval v překročení povolené rychlosti v obci, v kontextu celého rozhodnutí je však zjevné, že jde pouze o chybu v psaní. Zároveň

pokračování

žalovaný správně korigoval závěr prvostupňového správního orgánu, podle něhož byla stěžovateli přičtena k tíži vysoká naměřená rychlost, neboť šlo o znak skutkové podstaty (v jejím rámci rychlost překročil jen o 4 km/hod).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření ke kasační stížnosti

[7] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu v celém rozsahu kasační stížností, jejíž důvody podrazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., a navrhl jeho zrušení.

[8] Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný. Krajský soud žalobu zamítl, ale zároveň v odůvodnění uvedl, že ji shledává důvodnou (bod 28).

[9] Námitku podjatosti vznesl stěžovatel včas, neboť tvrzené důvody mu nebyly známy po doručení prvostupňového rozhodnutí, ale až po přečtení obsahu webové stránky www.30kmh.cz. V této souvislosti odkázal též na § 40 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Zároveň námitku řádně a konkrétně odůvodnil, a to finanční motivací úředníků na výsledku řízení (odměnami za nevyhovění odvolání), a na její podporu označil důkazy. Námitka podjatosti nebyla řádně vyřízena, neboť nebyla předložena představenému, ale vypořádána jen v odůvodnění rozhodnutí žalovaného.

[10] Stěžovatel zpochybnil zjištěný skutkový stav. Podle jeho názoru bylo měření rychlosti vadné, a to pro jev *slip effect*. Na podporu svého tvrzení označil důkazy, které nebyly provedeny. Žalovaný vznesené pochybnosti nerozptýlil, neboť skutkový závěr opřel jen o vyjádření prodejce měřicího zařízení, které není nestranné, odborné, ani věrohodné. Žalovaný porušil zásadu procesní rovnosti.

[11] Rozhodnutí o sankci je nepřezkoumatelné a nezákonné. Správní orgány neodůvodnily její výši a nevylicily, jakými kritérii se řídily při jejím uložení. Není jasné, proč žalovaný snížil pokutu právě o 1 500 Kč a dobu zákazu činnosti nezměnil. Závažnost přestupku byla chybně hodnocena poukazem na překročení rychlosti v obci. Zároveň se správní orgány dopustily dvojího přičítání (zohledněním typové závažnosti, následku v podobě ohrožení, i toho, že k přestupku došlo konáním na veřejně přístupném místě). V této souvislosti odkázal na judikaturu NSS (rozsudky ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 As 280/2016 - 23, a ze dne 6. 2. 2020, č. j. 2 As 23/2019 - 34).

[12] Nakonec nesouhlasí s vyvěšením svého jména a jména svého zástupce na internetových stránkách NSS a obšírně polemizuje s rozhodnutími NSS i jiných soudů, které se již touto otázkou zabývaly.

[13] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[14] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci

uplatněných důvodů, ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[15] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností. Jde o natolik závažnou vadu, že k ní soud přihlíží i bez námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřené o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[16] Těmto kritériím rozsudek krajského soudu dostál. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí, které je dostačujícím způsobem odůvodněno. Z jeho odůvodnění je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. NSS nepřehlédl, že v úvodu hodnotící části napadeného rozsudku krajský soud uvedl, že „*dospěl k závěru, že žaloba je důvodná*“ (bod 28). Nicméně z provedeného právního posouzení (viz body 29 až 84) je zcela zjevné, že žalobní argumentaci považoval za nedůvodnou, přičemž tento závěr potvrzuje i shrnující část rozsudku (viz body 85 až 88). V tomto kontextu je namítaná vada jen zjevnou nesprávností v psaní, která nemá na zákonnost napadeného rozsudku vliv.

[17] Pokud jde o námitku podjatosti žalovaného, soud ze správního spisu ověřil, že v doplnění odvolání stěžovatel vznesl námitku podjatosti vůči žalovanému (všem úředním osobám i hejtmanovi) spočívající v tom, že zaměstnanci žalovaného měli být finančně motivováni k zamítání odvolání v řízení o přestupcích. Žalovaný nepředložil námitku k vyřízení představenému podle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31. 10. 2018. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ji označil za opožděnou a nedůvodnou (viz str. 5).

[18] Obdobnou situací, týkající se v podstatě totožné námítky podjatosti vznesené vůči témuž žalovanému a již se v soudním řízení správním dovolával tentýž zástupce, se již NSS v nedávné době zabýval (viz rozsudek ze dne 10. 6. 2020, č. j. 8 As 127/2018 - 50). Dospěl k závěru, že tato námitka byla nesmyslná, a proto nemohla vést k postupu podle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31. 10. 2018 (viz body 9 až 20 zmíněného rozsudku, včetně tam citované judikatury). V projednávané věci tudíž kasační soud v souladu se zmíněným rozsudkem osmého senátu, na nějž pro stručnost odkazuje, přisvědčuje závěru krajského soudu, podle něhož neměla stěžovatelova námitka podjatosti racionální základ, byla obstrukčního charakteru a žalovaný tak nepochybil při jejím vyřízení. Otázkou její včasnosti se proto soud pro nadbytečnost nezabýval.

[19] Stěžovatel dále zpochybnil výsledky měření rychlosti. K prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti zpravidla dostačuje vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku (obsahujícího fotografii měřeného vozu a údaje o provedeném měření) a ověřovacího listu měřicího zařízení (viz např. rozsudky ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 - 56, a ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 - 36). V projednávané věci správní orgány nadto shromáždily i další podklady, a to vyjádření ČMI ze dne 9. 8. 2017, příručku měřicího zařízení, certifikát o schválení typu měřidla a rovněž odborné vyjádření zástupce společnosti ATS-TELCOM Ing. J. T.

pokračování

[20] Stěžovatel namítá, že odborné vyjádření společnosti ATS-TELCOM nemůže sloužit jako podklad rozhodnutí, neboť nebylo vydáno nestrannou a odborně způsobilou osobou. V judikatuře NSS byla odborná vyjádření této společnosti již opakovaně akceptována (viz např. rozsudek ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27, ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 180/2014 - 45, a ze dne 20. 12. 2017, č. j. 6 As 297/2017 - 34), přičemž v projednávané věci není důvod se od těchto závěrů odchýlit. Společnost ATS-TELCOM je prodejcem měřicích zařízení, její činnost tedy souvisí s technickými znalostmi rychloměrů. Z jejího postavení zároveň nelze bez dalšího dovozovat zaujatost při hodnocení výsledků měření v rámci konkrétního přestupkového řízení, přičemž výhrady stěžovatele se v tomto ohledu omezují na ničím nepodložené spekulace o účelovosti odborného vyjádření.

[21] Stěžovatel brojil proti skutkovému závěru v tom smyslu, že poukazoval na možné ovlivnění měření jevem *slip effect* a na podporu svého tvrzení označil důkazy. Účastníkem navržené důkazy nemusí správní orgán akceptovat, je však povinen vyložit, z jakého důvodu takovým návrhům nevyhoví (viz rozsudek ze dne 18. 11. 2015, č. j. 2 As 142/2015 - 51). V projednávané věci nebyly podle správních orgánů navrhované důkazy provedeny pro nadbytečnost, neboť na základě podkladů rozhodnutí byl skutkový stav spolehlivě zjištěn. Krajský soud se s tímto závěrem ztotožnil a ani kasační soud nemá důvod na něm cokoli měnit. Pokud by při měření nebyl dodržen stanovený postup, nemůže jeho výsledek obstát. K tomu je však nezbytné, aby byl postup měření skutečně účinně zpochybněn (viz např. rozsudky ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 - 33, ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019 - 38, a ze dne 11. 3. 2021, č. j. 7 As 342/2019 - 38). Ke zpochybnění výsledků měření nicméně nepostačují prostá, žádnou konkrétní skutečností nepodložená tvrzení stěžovatele, ani jeho úvahy, že by měření v projednávané věci teoreticky mohlo být ovlivněno jevem *slip effect*. Skutkové verzi stěžovatele nic nenásvědčuje. Ostatně s výjimkou odborného vyjádření ani žádné jiné podklady správních rozhodnutí nijak nezpochybnil.

[22] Za spáchaný přestupek správní orgán uloží pokutu od 5 000 Kč do 10 000 Kč [§ 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu] a zákaz činnosti na dobu od 6 měsíců do 1 roku [§ 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu]. Při určení druhu a výměry sankce přihlédne především k závažnosti přestupku a osobě pachatele (§ 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích; obdobně § 37 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Zároveň platí, že při posuzování závažnosti konkrétního přestupku není hlavním kritériem skutková podstata deliktu, nýbrž především intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k zásahu do právem chráněných hodnot v konkrétním případě (srov. rozsudek ze dne 30. 6. 2008, č. j. 4 As 37/2007 - 119, nebo ze dne 25. 2. 2021, č. j. 9 Afs 177/2020 - 48).

[23] Při určení druhu a výměry sankce prvostupňový správní orgán přihlédl k vysokému riziku dopravní nehody, ke spáchání přestupku konáním a na místě veřejně přístupném, k vysoké naměřené rychlosti mimo obec a k osobě pachatele (v minulosti se dopustil 10 přestupků, v sedmi případech z důvodu překročení nejvyšší povolené rychlosti). Na druhou stranu zohlednil, že nenastal účinek a přestupek byl spáchán z nedbalosti (str. 6). Stěžovateli uložil pokutu ve výši 9 000 Kč a zákaz činnosti na dobu 8 měsíců. Žalovaný výši pokuty snížil na 7 500 Kč a délku zákazu činnosti ponechal.

Dospěl totiž k závěru, že stěžovateli nelze přičíst k tíži vysokou naměřenou rychlost, neboť v rámci skutkové podstaty byla překročena pouze o 4 km/hod. Zároveň zdůraznil, že drtivá většina dřívějších přestupků spočívala v překročení nejvyšší povolené rychlosti, přičemž ve dvou letech předcházejících spáchání přestupku se jej dopustil dvakrát. Uzavřel, že přestupková minulost stěžovatele dokresluje jeho celkový obraz, podle něž se nechová jako zcela bezúhonný řidič (str. 11 a 12).

[24] Z uvedeného je zřejmé, že uložená sankce nevybočila ze zákonných mezí a její výše byla odůvodněna. Z rozhodnutí žalovaného je zároveň patrné, že sankci neuložil na samé dolní hranici zákonné sazby pouze proto, že přihlédl k přestupkové minulosti stěžovatele (ať již v souvislosti s opakovaným spácháním přestupku nebo při hodnocení osoby pachatele). Proti tomuto závěru stěžovatel v kasační stížnosti nic nenamítá. Netvrdí ani, že by správní orgány nezohlednily některé jiné okolnosti svědčící v jeho prospěch. Námitka stěžovatele se omezuje pouze na výtku směřující proti některým úvahám prvostupňového správního orgánu, jež v podstatě odpovídaly popisu skutkové podstaty přestupku. Ty však nebyly do rozhodnutí žalovaného o sankci promítnuty. Projednávaný případ se tak liší i od rozsudků č. j. 5 As 280/2016 - 23 a č. j. 2 As 23/2019 - 34, jichž se stěžovatel dovolával. Správní soudnictví je ovládáno dispoziční zásadou, bylo proto především na stěžovateli, aby identifikoval konkrétní důvody nezákonnosti napadeného rozsudku (potažmo správního rozhodnutí). Není úlohou kasační soudu, aby takové důvody domýšlel.

[25] K nesouhlasu stěžovatele a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internetových stránkách NSS soud připomíná, že se jedná o porozsudkovou agendu a že není namístě předkládat tento požadavek znovu státní správě NSS. Předseda NSS už totiž na obdobnou žádost opakovaně zareagoval. Zejména tak učinil vůči témuž advokátovi přípisem ze dne 25. 11. 2019, č. j. S 139/2019 - 7, v němž uvedl, že dalším žádostem stejného obsahu téhož advokáta již odmítne bez dalšího vyhovět. Za této situace je nynější opakovanou žádost nutno pokládat za účelovou. Soud zároveň tuto žádost správě soudu znovu nepředkládal, neboť odpověď na ni již stěžovatelův zástupce obdržel dříve.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou druhou s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 věty první s. ř. s., podle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterých, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

pokračování

Z uvedených důvodů soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[28] Stěžovatel zaplatil dvakrát soudní poplatek za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, celkem tedy 10 000 Kč (viz č. l. 14 a 15 spisu NSS), proto soud rozhodl o vrácení přeplatku soudního poplatku ve výši 5 000 Kč [§ 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Uvedená částka bude stěžovateli vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Václava Voříška, advokáta se sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[29] V této souvislosti soud rovněž vyzval zástupce stěžovatele ke sdělení čísla bankovního účtu, na který má být soudní poplatek vrácen. Určil mu k tomu lhůtu 1 týdně, kterou považuje za přiměřenou povaze požadovaného úkonu. V případě neuposlechnutí výzvy ve stanovené lhůtě může být zástupci stěžovatele uložena pořádková pokuta podle § 44 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu